

Kalanlar

— serdar-dogan · 28 Mart 2010

Giden bir hayale benziyordu her şey...
Az önce buradaydı
Az sonra ötede...
Kalmalar acı veriyordu her zaman...
Gidenler uzakta da olsa
Hep bırakılan yerdeydi kalanlar...
İlk günün sıcaklığını taşıyordu hala yaralar,
Ve bitmeyen bir hasretin adını yazıyordu hatıralar.
Kalem karaladıkça karalıyor,
Gözyaşı silmeye çalıştıkça
Karalanan bir bıçak misali kalbe saplanıyor.
Ey gönül!
Hala bekler misin yollarda?
Bekleyen gözler görürüm
Ki öyle bir boşlukta...
Dokunsan ölüdür dersin
Oturup ağlasan sen de bekler misin?..

01/03/2010